

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobců: **a) Ing. J. H., b) Ing. P. K., c) MUDr. L. B., d) PhDr. J. D., e) P. K., f) Ing. P. G.,** všichni bytem L., P., **g) Ing. P. Š.,** bytem D., P., **h) Ing. K. Š.,** bytem L., P., proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2014 sp. zn. S-MHMP 379052/2014/SUP/D1, č. j. MHMP 656181/2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru stavebního a územního plánu ze dne 7. 5. 2014 sp. zn. S-MHMP 379052/2014/SUP/D1, č. j. MHMP 656181/2014 a usnesení Úřadu městské části Praha 1, Odboru výstavby ze dne 14. 2. 2014, č. j. UMCP1 026221/2014, sp. zn. S UMCP1/1800857/2013/VÝS-Hd-4/163 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům a) - h) náhradu nákladů řízení ve výši 24 000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku a to tak, že každému ze žalobců bude k jeho rukám zaplacená částka 3000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 7. 5. 2014, sp. zn. S-MHMP 379052/2014/SUP/D1, č. j. MHMP 656181/2014, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno usnesení Úřadu městské části Praha 1, odboru výstavby ze dne 14. 2. 2014, č. j. UMCP1 026221/2014, sp.zn.

S UMCP1/1800857/2013/VÝS-Hd-4/163 jímž stavební úřad rozhodl, že žalobci nejsou účastníky řízení o odstranění nepovolených „stavebních úprav, změny stavby a provizorních konstrukcí domu č. p. X na pozemku parc. č. X v kat. území Hradčany“ a řízení o dodatečném povolení „stavby Praha, Hradčany, č. p. X“.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14. 2. 2014 bylo rozhodnuto, že žalobci nejsou účastníky uvedených řízení z důvodů vyplývajících z ust. § 129 odst. 1 a odst. 2 ve spojení s § 109 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů a dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Stavební úřad je za účastníky řízení neshledal proto, že jejich nemovitosti nesousedí s pozemkem parc. č. X s opěrnou zdí, který je ve správě Městské části Praha 1 a který má v nájmu Společenství vlastníků jednotek domu L., č. p. X (společenství žalobců) a dále, že ze statického posouzení zpracovaného Kloknerovým ústavem o vlivu stavebních úprav domu č. p. X v katastrálním území Hradčany na okolní stavby vyplývá, že opěrná zeď na pozemku par. č. X nevykazuje známky vážného poškození. Z tohoto důvodu se dle stavebního úřadu předmět řízení k odstranění stavebních úprav a řízení o dodatečném povolení stavebních úprav nemůže přímo dotknout vlastnických práv žalobců jako spoluvlastníků domu č. p. X a pozemku parc. č. X v katastrálním území Hradčany, na kterém stojí, ani narušit pohodu bydlení a zastínění domu č. p. X v kat. území Hradčany.

Žalobci podali proti usnesení stavebního úřadu, kterým nebylo uznáno jejich účastenství v řízení, odvolání, v němž uvedli, že pozemek parc. č. X s opěrnou zdí vždy náležel k domu č. p. X jako celku a až v rámci privatizace bytového fondu se součástí domu č. p. X nestal. Uvedli, že nemají možnost si ověřit závěry obsažené v posudku Kloknerova ústavu a je v jejich zájmu, aby byli obeznámeni s činností, jež se může dotknout jejich oprávněných zájmů, spočívajících v nezasahování do opěrné zdi na pozemku parc. č. X v katastrálním území Hradčany, která se nachází na svahu a statika opěrné zdi je rozhodná i pro stabilitu domu č. p. X. Poukázali na to, že projekt rekonstrukce domu č. p. X počítá s umístěním tepelných čerpadel a vzduchotechniky na střechu domu č. p. X, která svým provozem může ovlivnit pohodu bydlení vlastníků jednotek domu č. p. X hlukem a emisemi. Dovozejí, že ve smyslu § 505 nového občanského zákoníku je opěrná zeď obvodovou zdí zadní části domu č. p. X na pozemku parc. číslo X, jež bezprostředně sousedí s jejich pozemkem parc. č. X v k. ú. Hradčany, a proto by měli být účastníky uvedených řízení.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

Žalovaný k odvolání žalobců vyšel ze zjištění, že žalobci jsou vlastníky jednotek a spoluvlastníci domu č. p. X na pozemku parc. č. X v k. ú. Hradčany, které sousedí s pozemkem parc. č. X s opěrnou zdí, jež je ve vlastnictví hlavního města Prahy s právem hospodaření pro Městskou část Praha 1. Stavební úřad z moci úřední vedl řízení o odstranění stavby provedené na základě pravomocně zrušeného rozhodnutí o provedení zabezpečovacích prací v domě č. p. X na pozemku parc. č. X v k. ú. Hradčany, jehož vlastníkem je paní M. Š. Ta dne 10. 12. 2013 požádala o dodatečné povolení stavby, proto řízení o odstranění stavby vedené z úřední povinnosti bylo přerušeno a bylo vedeno řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Dne 20. 1. 2014 stavební úřad obdržel žádost Společenství vlastníků jednotek domu L., č. p. X, P, který v řízení, jako zmocněný zástupce žalobců uplatnil právo, aby žalobci byli účastníky všech správních řízení, souvisejících se stavbou č. p. X v k. ú. Hradčany.

Žalovaný při posouzení účastenství žalobců vyšel z ustanovení § 129 odst. 1 stavebního zákona s tím, že toto ustanovení nemá speciální ustanovení o účastnících řízení a vyplývá z něj, že stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 stavebního zákona. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109 případně v § 85 stavebního zákona. Z ustanovení § 192 stavebního zákona, který upravuje vztah stavebního zákona ke správnímu řádu, vyplývá, že na postupy a řízení se použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak. V řízení o odstranění stavby zahájené z moci úřední je okruh účastníků vymezen v ustanovení § 27 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 129 odst. 1 stavebního zákona a účastníky řízení mohou být podle § 27 odst. 2 správního řádu také další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeni ve svých právech nebo povinnostech. Dle žalovaného ze žádosti žalobců vyplynulo, že dotčení na právech vnímají spíše v řízení o dodatečném povolení stavby, než v řízení o odstranění stavby, nicméně uvádějí, že požadují být i účastníky všech správních řízení, neuvádějí však jaká konkrétní práva a povinnosti a v jakém rozsahu mohou být dodatečným povolením přímo porušena či omezena. Teprve v odvolání uváděli své obavy o poškození opěrné zdi a její stability a narušení pohody bydlení. Pokud poukazují na § 505 nového občanského zákoníku a dovozují, že opěrná zeď na pozemku parc. č. X se stane obvodovou zdí domu č. p. X ve vlastnictví M. Š. s tím, že jejich pozemek parc. č. X bezprostředně sousedí s pozemkem parc. č. X pak žalovanému není zřejmé, jakým způsobem mohou být přímo dotčena práva vlastníků jednotek domů č. p. X a úvaha žalobců nespadá do jurisdikce stavebního zákona a stavebních úřadů. Žalovaný v případě žalobců posoudil, že z okruhu účastníků řízení stanovených v § 109 stavebního zákona se na odvolatele může vztahovat ustanovení § 109 písm. e) stavebního zákona, avšak stavební úřad dostatečným způsobem zhodnotil postavení žalobců ve správních řízeních na základě statického posouzení Kloknerova ústavu ohledně vlivu stavební činnosti a domu čp. X v k. ú. Hradčany na okolní stavby, dále o projektovou dokumentaci pro dodatečné povolení stavby, ze které vyplývá, že v rozšířené spodní části opěrné zdi nosné stropní trámy domu č. p. X do opěrné zdi nezasahují a klenbové zastropení v prvním a druhém nadzemním podlaží domu č. p. X zůstává beze změny. Žalovaný proto dospěl k závěru, že u žalobců nejsou splněny podmínky pro to, aby žalobci byli účastníky předmětných řízení. Z uvedených důvodů rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Žalobci v podané žalobě namítají, že nepřiznáním účastenství v předmětném správním řízení dochází k tomu, že byli zkráceni na svých právech v řízení před správními orgány. Uvádějí, že stavební úřad Prahy 1 dne 10. 8. 2011 vydal majitelce domu čp. X v k. ú. Hradčany rozhodnutí o provedení nutných zabezpečovacích prací, kterým ji umožnil kulturní památku v památkově chráněné zóně Unesco zcela vybourat, přestavět a navýšit, a to bez vydání stavebního povolení. Ministerstvo místního rozvoje však svým rozhodnutím ze dne 18. 1. 2013 rozhodnutí stavebního úřadu zrušilo, jednání pracovníků stavebního úřadu prohlásilo za nezákonné a konstatovalo, že majitelka domu nestavěla v dobré víře. Žalobci namítají, že stavebník a stavební úřad se nyní pokoušejí legalizovat provedené nezákonné stavební úpravy prostřednictvím dodatečného stavebního povolení v řízení, v němž bylo žalobcům zabráněno vykonávat jejich práva účastníků řízení. Dále namítají, že posudek Kloknerova ústavu, na který se odvolávají správní orgány obou stupňů, není, dle informací žalobce, součástí předmětného správního spisu a žalobci nemají a neměli možnost se s tímto posudkem seznámit. Podle žalobců není pravda, že stavba nezasahuje do opěrné zdi, jež je součástí sousední parcely č. p. X, tato parcela je v přímém sousedství pozemků parcelní číslo X ve vlastnictví žalobců.

Žalobci dále namítají, že podle projektové dokumentace dochází ke změnám tvaru a hmoty stavby – k navýšení a rozšíření půdorysu stavby, včetně zastřešení dvora. Stavební úřad stavbu dodatečně povolil a povolil i další stavební úpravy bez vydání územního rozhodnutí. Žalobci splňují obě dvě podmínky účastenství v územním i stavebním řízení, neboť jsou vlastníci bytových jednotek v domě vzdáleném od domu, ohledně něhož je vedeno příslušné stavební řízení, několik málo metrů a na dům mají přímý výhled. Mezi domem, v němž jsou umístěny bytové jednotky žalobců, a domem stavebníka je umístěna úzká zahrádka, kterou má Společenství vlastníků jednotek pronajatu od Městské části Praha 1 a kterou užívají. Ačkoli tedy bytové jednotky žalobců a dům č. p. X spolu přímo nehraničí, jsou sousedními nemovitostmi ve smyslu výkladu zastávaného konstantní judikaturou správních soudů, např. v rozsudku č. j. 5As 67/2008-11 Nejvyššího správního soudu, který se zabývá i výkladem okruhu účastníků podle § 109 písm. e) stavebního zákona a dle něhož není pro naplnění požadavku na sousedství nutný styk hranic příslušných pozemků.

Žalobci uvádějí, že změny domu č. p. X spočívají v navýšení stavby a rozšíření půdorysu, včetně zastřešení dvora a tím přímo ovlivní vlastnické právo žalobců k jejich bytovým jednotkám a společným částem domu a rovněž pak stavební parcely pod domem. Z tohoto důvodu mělo být žalobcům přiznáno právo účastníků příslušného správního řízení.

Z uvedených důvodů žalobci navrhují, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobcům účastenství ve správním řízení o odstranění nepovolených stavebních úprav a o dodatečném povolení stavebních úprav stavby domu č. p. X na pozemku parc. č. X v k. ú. Hradčany.

IV. Vyjádření žalovaného

Žalovaný k žalobním námitkám žalobců, týkajícím se jejich spoluvlastnického práva k domu č. p. X uvádí, že k uznání účastenství ve stavebním řízení nestačí pouze existence vlastnického práva, ale přímé dotčení tohoto práva, přičemž žalobci v odvolání ani v žalobě neuvedli, v čem konkrétně a v jakém rozsahu mohou být změnou stavby zasažena či omezena jejich vlastnická práva, která znemožňují či omezují jejich výkon. Dle žalovaného je účastenství třeba posuzovat z materiálního hlediska. Teprve až je naplněno toto materiální hledisko, stává se vlastník sousední nemovitosti účastníkem řízení, ve kterém disponuje s procesními právy. Žalovaný poukazuje na to, že žalobci pouze v obecné rovině tvrdí, že splňují podmínky pro účast v řízení, neprokázali však, jak v řízení o odstranění stavby a v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby mohou být přímo dotčeni na svých právech. Dovozovali, že opěrná zeď na pozemku parc. č. X se stane obvodovou zdí domu č. p. X ve vlastnictví M. Š., která bezprostředně sousedí s jejich pozemkem a že mohou být dotčena jejich práva. Posudek Kloknerova ústavu ČVUT byl podkladem pro závěry Městské části Praha 1 ohledně stavby opěrné zdi na pozemku parc. č. X, jak vyplývá z usnesení zastupitelstva Městské části Praha 1 ze dne 29. 4. 2014 a jak je uvedeno ve spise stavebního úřadu v části II. - dodatečné povolení, položka č. 73. Žalovanému také není známo, z čeho žalobci dovozují, že podle projektové dokumentace se zasahuje do opěrné zdi a dochází k navýšení a rozšíření půdorysu stavby, včetně zastřešení dvora. Uvádí, že dřevěné trámy v domě č. p. X byly nahrazeny ocelovými profily, čímž došlo ke zvýšení cca o 0,5 m posledního stropu, s tím, že jsou dodrženy původní výšky hřebenů střech, sklon i tvar střech a zastřešení dvora nepřesahuje výšku opěrné zdi. S ohledem na lokalitu svahu nemohou být povolovanou změnou stavby žalobci zastínění, rušení či přímo dotčeni.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby Městský soud v Praze, jako nedůvodnou odmítl.

V. Replika žalobců

Žalobci v replice opakují, že jsou nájemci pozemku parc. č. X bezprostředně sousedícího s domem stavebníka a tento pronajatý pozemek tvoří jednotný funkční celek s jejich domem č. p. X, který je od domu stavebníka vzdálen pouhých 8 metrů. Poukazují na znalecký posudek soudního znalce Ing. O. Jůzy, v němž tento soudní znalec na místním šetření dne 11. 3. 2014 zjistil realizaci hrubých zásahů do opěrné zdi a dále poukazují na fotodokumentaci, která dokumentuje, že stavba je navýšena. Stavebnice nejenže navýšila dům, ale i prosklila zadní část ve třetím nadzemním podlaží, zastavěla a zastřešila celou zadní část domu, nezachovala původní hmotu domu, uliční a dvorní štít, vystavěla železobetonovou výtahovou šachtu, přičemž stavební úřad nezajistil dokumentaci původního stavu. Žalobci uvádějí, že se jedná o nejlukrativnější a nejprestižnější část Prahy 1, kde všechny domy splňují základní požadavky státní památkové péče. Předmětnou stavbou je zasaženo do zdi, která je součástí zahrady parc. č. X, těsně sousedící s domem žalobců. Žalobci se domnívají, že jejich zákonný nárok být účastníkem řízení vzniká již jen z titulu těsného sousedství s domem č. p. X žalobců. Zahrada parc. č. X, jejímiž jsou žalobci nájemci, spadá pod půdní zemědělský fond a tvoří zelenou plochu uprostřed zástavby v pražské památkové rezervaci. Ta těsně přiléhá k nemovitosti č. p. X žalobců a zásahy do ní, která je zásadním statickým prvkem v příkře svažitém terénu, mohou mít na zahradu parc. č. X nežádoucí vliv. Dalším důvodem je i pouhý znehodnocený výhled z oken žalobců na stavbu č. p. X, která mění krajinný ráz v památkově chráněném území. Žalobci by měli být účastníky řízení i proto, že Ministerstvo pro místní rozvoj a žalovaný stavbu označili za nezákonnou, Poukazují na to, že Veřejný ochránce práv se vyjádřil tak, že tato stavba není ve veřejném zájmu, a tedy ani v zájmu jejího těsného souseda. Žalobci uvádějí, že na zasedání zastupitelstva Městské části Praha 1 v interpelacích upozorňovali na zastřešení dvora, navýšení domu, demolice uličního štítu, výstavbu železobetonové výtahové šachty a zásahy do opěrné zdi, která je součástí zahrady parc. č. X. Nezákonné stavební úpravy č. p. X byly veřejně podrobně diskutovány a jsou zaznamenány v archivu interpelací veřejně přístupném na webových stránkách. Ke své replice žalobci připojili rozhodnutí žalovaného o zrušení pravomocného rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 1 ze dne 25. 9. 2012, rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj o zamítnutí odvolání stavebníka M. Š. proti usnesení žalovaného ze dne 28. 1. 2013 a dále proti usnesení žalovaného ze dne 4. 4. 2013, zprávu o šetření ve věci měšťanského domu X v kat. území Hradčany, Praha 1 – kancelář Veřejného ochránce práv ze dne 17. 9. 2013 a závěrečné stanovisko Veřejného ochránce práv ve věci uvedeného měšťanského domu.

V dalším podání žalobci předložili soudu fotografie s komentáři, týkajícími se domu žalobců, které dokumentují trhliny v místnostech, jenž tvoří roh domu a které se zvětšují a prodlužují, a uvádějí, že byli uvědoměni o tom, že stavebnice v rámci nezákonných úprav nejenže podkopala obecní opěrnou zeď, která je součástí parcely parc. číslo X, a ukotvila do ní svévolně severní části svého domu č. p. X, ale jejími úpravami byla též přerušena a zničena soustava štol, která sloužila k odvodu podzemních vod. Žalobci dále předložili znalecký posudek č. 1635-3/2016 o posouzení trhlin vzniklých ve východní nosné zdi bytového domu č. p. X, L., P., ve styku se sousedním domem č. p. X, který vypracoval Ing. Oldřich Jůza dne 21. 3. 2016 a dále znalecký posudek č. 1557-6/2014 téhož znalce ze dne 12. 6. 2014 o posouzení zásahu stavebních prací na parcele č. X a v domě č. p. X. Tyto znalecké posudky i fotozáznamy dokumentují podkopání a podezdění obecní opěrné zdi a zásahy do opěrné zdi se

závěry, že na domě č. p. X vznikly poruchy v důsledku stavebních zásahů a pohybu základové spáry u jihovýchodního nároží domu č. p. X.

VI. Posouzení věci Městským soudem

Městský soud v Praze přezkoumal napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) dle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Žaloba je důvodná.

Soud předesílá, že v dané věci jednal jako s účastníky řízení toliko se žalobci, ačkoliv tito deklarovali a dokládali své zastoupení v řízení před soudem Společenstvím vlastníků jednotek domu L. čp. X, Praha To proto, že takové zastoupení ustanovení § 35 a násl. s.ř.s. nepřipouští. Z podané žaloby a z podpisů žalobců na plné moci je však jednoznačně zřejmá vůle každého ze žalobců k podání žaloby a z této nezpochybnitelné vůle soud při posuzování žaloby vycházel.

V dané věci je mezi účastníky řízení sporná otázka, zda žalobcům náleží postavení účastníka v řízení o odstranění nepovolených stavebních prací na domě čp. X stojícího na pozemku parc. č. X v kat. území Hradčany a i v současně vedeném řízení o dodatečném povolení stavby předmětného domu čp. X, jestliže žalobci nejsou přímými spoluvlastníky pozemku parc. č. X, který sousedí s pozemkem parc. č. X, na kterém se nachází předmětná stavba, a jestliže žalovaný rozporuje přímé dotčení žalobců na jejich spoluvlastnických právech k domu čp. X.

Relevantní právní úpravu účastenství ve stavebním řízení obsahuje ust. § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona.

Podle ust. § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona účastníkem stavebního řízení je také vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno.

Soud prioritně vychází z toho, že ve smyslu nálezu Ústavního soudu publ. pod č. 96/2000 Sb. sousedním pozemkem není jen pozemek, mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má být stavba realizována. Pojem „sousedství“ je třeba chápat širěji. Je to dáno tím, že účinky stavby se nemusejí projevovat jen v hranicích stavebního pozemku. V projednávané věci stavební úřad ve svém prvostupňovém rozhodnutí nepřisvědčil účastenství žalobců nejen z toho důvodu, že není mezujícím sousedem, ale také z důvodu „Posouzení statického spolupůsobení stavebních objektů v Praze 1 – čp. X a X,“ vyhotoveného Kloknerovým ústavem a na základě projektové dokumentace, z nichž nedovozuje přímé dotčení na právech žalobců, jejichž objekt se nachází cca 10 m od opěrné zdi na pozemku parc. č. X.

V dané věci je pro posouzení postavení žalobců jako spoluvlastníků blízkého domovního objektu a pozemku, na kterém tento objekt stojí, ve smyslu výkladu Ústavního soudu k ust. 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona a pojmu „!sousedního pozemku“ klíčovou otázkou, zda existují dostatečně podložené skutečnosti o tom, že žalobci nemohou být stavebními úpravami na domě stavebnice na svých právech přímo dotčeni.

K tomu přistupuje právní předpoklad, zakotvený v ust. § 28 odst. 1 správního řádu, že za účastníka bude v pochybnostech považován ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. Mezi důvody, které žalobci stran svého účastenství v řízení, konkrétně v podaném odvolání, tvrdili, je mimo narušení pohody bydlení zejména skutečnost, že prováděné úpravy se uskutečňují v rizikovém terénu ve svahu, přičemž statika zdi je rozhodná pro stabilitu pozemku parc. č. X a tím i pro stabilitu domu čp. X žalobců. Přitom dle obsahu odvolání zásah do pozemku parc. č. X připouští i správce pozemkové parcely č. X, již je Městská část Praha 1. Situace je patrná z fotodokumentace předložené žalobci v řízení před soudem. Z této fotodokumentace zcela jednoznačně vyplývá, že poměry v místě (sousedství pozemků a domů), jsou tak úzce navazující, že nelze vyloučit pochybnosti o přímém dotčení na právech žalobců k domu čp. X, jež se sice nachází na pozemku, který přímo nesousedí s pozemkem nebo domem čp. X, avšak nachází se v těsném sousedství s opěrnou zdí. Dle fotodokumentace žalobce a dle znaleckého posudku Ing. Oldřicha Jůzy vypracovaného dne 21.3.2016 se vliv stavebních úprav projevuje v trhlinách a prasklinách ve fasádě a bytech domu žalobců v důsledku podmáčení a pohybu základového podloží, posunu svahu a skrytých a zasypaných konstrukcí. Oproti tomu soud nenalezl ve správním spise podstatný podklad, jímž stavební úřad odůvodňuje vyloučení účastenství žalobců z předmětných řízení, tj. „Posouzení statického spolupůsobení stavebních objektů v Praze 1, ulici Ú. č. X (čp. X a X) vypracované Kloknerovým ústavem“ Ostatně žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolací námitky žalobců o dotčení na právech nevypořádal na základě uvedeného podkladu, z něhož vycházel stavební úřad, a ve vyjádření k žalobě pouze konstatuje, že toto posouzení stavební úřad zohlednil, neboť to vyplývá z „usnesení zastupitelstva Městské části Praha 1“ ze dne 29.4.2014. Pouhý odkaz na takový podklad, z něhož vychází závěr stavebního úřadu o tom, že žalobci nemohou být přímo dotčeni na svých právech, nepostačuje. Nadto, jak vyplývá z názvu uvedeného znaleckého posouzení, má se toto posouzení týkat poměrů domů čp. X – stavebníka a čp. X – jiného vlastníka, který také vyvolal šetření celé záležitosti u Veřejného ochránce práv, nikoliv domu čp. X žalobců. Věcné závěry tohoto posouzení nebyly k odvolacím námitkám žalobců při odvolacím přezkumu rozhodnutí správního orgánu 1. stupně vůbec vypořádány. Stejně tak soud postrádá náležité vypořádání odvolacích námitek žalobců o tom, že ve spise chybí záznam o kontrole projektové dokumentace.

Soud rovněž z vydaných rozhodnutí správních orgánů různých stupňů včetně stanoviska a ze Zprávy o šetření ze dne 17.9.2013 a Závěrečného stanoviska ze dne 3.12.2013 Veřejného ochránce práv ke stavu stavebních prací a jejich vlivu na okolní objekty zjistil, že řízení o nepovolených stavebních úpravách na domu čp. X jsou důsledkem předchozích řízení, vedených o nařízení zabezpečovacích prací na domě čp. X, v nichž bylo rozhodnutí o nařízení těchto prací zrušeno pro naprostou absenci relevantních skutkových zjištění k takovému postupu ze strany stavebníka, zejména pro absenci kontrolní činnosti stavebního úřadu a stavebního dohledu nad situací v místě domu.

Situace v dané lokalitě tedy není dlouhodobě z hlediska stavebních zásahů do opěrné zdi a vlivu těchto zásahů na okolí zcela jednoznačná.

Soud vychází z rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 25. 9. 2012 sp. zn. S-MHMP1005544/2012/OST/D1/Ne, navazujícího rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 28. 1. 2013, č. j. MMR-40207/2012-83/2653 a rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn. 10A 63/2013, v jejichž důsledku bylo zrušeno rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 1 ze dne 10. 8. 2011, kterým stavební úřad nařídil vlastníku domu č. p. X na pozemku parc. číslo X v kat. území Hradčany strpět provádění udržovacích prací na stavbě

uvedeného domu, resp. na stavebních úpravách, neboť v průběhu těchto řízení vyšlo najevo, že pro vydání rozhodnutí o nařízení zabezpečovacích prací nebyla zajištěna relevantní skutková zjištění, včetně kontrolní prohlídky stavby, které by odůvodňovaly, zda stavba ohrožuje zdraví a životy osob nebo zvířat a zda je, či není nutné ji neodkladně odstranit. Zjištění stavebního úřadu neposkytovala přezkoumatelný podklad pro vymezení nutného rozsahu nařízených prací a rozhodnutí o nařízení zabezpečovacích prací bylo zrušeno pro naprostou absenci relevantních skutkových zjištění k takovému postupu. Ačkoli uvedená skutečnost se týká řízení o nařízení neodkladných zabezpečovacích prací, je třeba v této skutečnosti spatřovat již od počátku celé záležitosti naprostý nedostatek kontroly stavebního úřadu a stavebního dohledu nad situací v místě domu č. p. X, ohledně něhož je vedeno nyní posuzované předmětné řízení o dodatečném povolení stavby. Nebyl-li znám stavebně technický stav domu v daném místě, nebylo-li dostatečně prokázáno, že zda stavební úpravy zde měly být realizovány a zda byly odůvodněné a proč bylo rozhodnutí o nařízení neodkladných stavebních prací vydáno v urychleném řízení bez věrohodného posouzení poměrů v daném místě, včetně vlivů na okolní stavby a situace se vyvíjela dál následovně rovněž tak, že správní orgány rezignovaly i na prověření poukazů žalobců na stav v daném místě, nelze bez pochybností vyloučit závěr o dotčení domu čp.X, a tedy i práv žalobců.

Ačkoliv se standardně přímým dotčením rozumí dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různými imisemi, představuje dotčení možným narušením stavby a jejím případným poškozením stejně, ne-li, dle okolností případu, závažnější způsob dotčení. Proto bylo na místě, aby stavební úřad zacházel s žádostí žalobců o účastenství v řízení a žalovaný s jejich odvolacími námitkami s větší opatrností a odpovědností a aby tyto správní orgány v případě pochybností, které zde opodstatněně vyvstávají, umožnili žalobcům uplatnit jejich procesní práva tak, jak má na mysli ust. § 28 odst. 1 správního řádu, tj. do doby, než bude prokázán opak. Minimálně by žalobci měli mít právo na seznámení se se stavební činností zasahující do opěrné zdi v blízké vzdálenosti jejich domu čp. X a s projektem rekonstrukce domu čp. X pro účely zjištění, zda stavební úpravy, změna stavby a konstrukce domu nemohou narušit jejich práva či jiné oprávněné zájmy. Ke vzájemné argumentaci účastníků řízení v této věci soud podotýká, že nepovažuje za rozhodné historicko právní souvislosti, namítané žalobci ve smyslu právních vztahů dle občanského zákoníku, ovšem stejně tak vzhledem k těsným poměrům v dané lokalitě nepovažuje za rozhodnou právní argumentaci správních orgánů, že přímé dotčení žalobců na vlastnických právech k domu čp. X nelze dovodit proto, že pozemek, na kterém se dům nachází nemá společnou, mezující hranici s pozemkem, parc. č. X, na němž se nachází dům procházející stavebními úpravami.

VII. Závěr

Městský soud v Praze na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí, jakož rozhodnutí správního orgánu 1. stupně trpí byla vydána na základě nesprávného právního posouzení postavení žalobců jako účastníků stavebního řízení s ohledem na poměry v místě stavby.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podle § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně zrušil pro nezákonnost a podle § 78 odst. 4 s.ř.s.věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž správní orgány budou vázány právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Soud v dané věci rozhodoval bez jednání při splnění podmínek daných ust. § 51 s.ř.s., neboť účastníci řízení k výzvě soudu nepožadovali projednání věci při nařízeném ústním jednání.

Protože v dané věci bylo předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o procesním postavení žalobců jako účastníků stavebního řízení, v němž budou správní orgány nadále pokračovat, nešlo o rozhodnutí, jímž anebo v jehož důsledku by byly *přímo* dotčeny jiné osoby na svých právech a povinnostech. Proto ustanovení § 34 s.ř.s tak, aby do řízení před soudem byly jako osoby zúčastněné na řízení vzaty i jiné osoby, které byly účastníky stavebního řízení, se neuplatní.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. žalobci měli ve věci úspěch, proto soud přiznal každému ze žalobců náhradu nákladů řízení, spočívající v zaplaceném soudním poplatku z podaného žalobního návrhu ve výši 3000 Kč, tj. soudní poplatek v celkové výši 24.000 Kč.

Protože žalobci zaplatili na soudním poplatku z podané žaloby 25 000 Kč, tj. o 1000 Kč více, než byli povinni (každý žalobce je povinen zaplatit 3000 Kč z návrhu), soud tento přeplatek vrátí samostatným usnesením poté, kdy bude žalobci soudu sděleno společné platební místo (adresa, č. účtu) k vrácení přeplatku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 30. května 2016

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková